

การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติ
ต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ในประเทศไทย ¹

The Participation of people in Phrommat Sub-district, Mueang District,
Lopburi Province on the practices of the situation COVID-19 epidemic in
Thailand.

ธัญวรรตม์ พงษ์พานิชย์²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19, 2) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19, 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19, 4) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 และ 5) เพื่อหาความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา จำนวน 376 คน วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อีกทั้งการทดสอบสมมติฐานจะวิเคราะห์สถิติ t-Test, ANOVA, สถิติแบบสหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์สถิติแบบสมการถดถอยพหุ ผลการวิจัยพบว่า

1) ความรู้ความเข้าใจของประชาชนทั้ง 3 ด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจ 2) การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก 3) ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเรื่อง เพศ อายุ และอาชีพที่แตกต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยและข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเรื่องวุฒิการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่แตกต่างกันจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย 4) ความรู้ความเข้าใจของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้าน

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ในประเทศไทย

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวีปริญญาโท หลักสูตรทวีปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ-0.009 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ 0.867 ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย และ 5) ความรู้ความเข้าใจของประชาชนด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโควิด-19 และด้านมาตรการของรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر จึงยอมรับสมมติฐาน

การวิจัย ส่วนความรู้ความเข้าใจด้านอาการของโรคไวรัสโควิด-19 ไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, การปฏิบัติตน, ไวรัสโควิด-19, ความรู้ความเข้าใจ

Abstract

The objectives of this independent study were 1) to study the knowledge and understanding about participation of people in Phrommat Sub-district, Mueang District, Lopburi Province on the practices of the situation COVID-19 epidemic, 2) to study the participation of the people in the practice to situation to the COVID-19 epidemic, 3) to study and compare the personal information with the participation of the people to situation to the COVID-19 epidemic, 4) to determine the relationship between the knowledge and understanding with the participation in the practices to situation to the COVID-19 epidemic and 5) to study the influence of the knowledge and understanding on the participation in the practices to situation to the COVID-19 epidemic. This study was a quantitative research, The sample size was 376. Data collected were then analyzed using statistical programs, including mean, percentage, standard deviation. In addition, the hypothesis test was analyzed by

t-Test, ANOVA, Pearson Correlations and Multiple regression analysis.

The results of this research indicated as follows: 1) The sample's knowledge and understanding about the practices to situation to the COVID-19 epidemic was at a high level. The sample had three aspects of knowledge and understanding, 2) In terms of the participation of the people in the practice to situation to the COVID-19 epidemic, including 3 aspects was at a high level. 3) The results indicated that the sample with different personal factors, including gender, age and occupation had indifferent level of participation in the practice to situation to the COVID-19 epidemic, rejecting the set hypothesis. However, the sample with different educational level and average monthly income had different level of participation in the practice to situation to the COVID-19 epidemic, accepting the set hypothesis. 4) It was found that knowledge and understanding was not related with the participation in the practice to situation to the COVID-19 epidemic with multiple correlation coefficient (R) of -0.009 and the statistical significance level (Sig.) of 0.867, which was greater than the given statistical significance level of 0.05, rejecting the research hypothesis. And 5) It was found that knowledge and understanding about the COVID-19 and government measures influenced the participation of the sample in the practice to situation to the COVID-19 epidemic, accepting the set hypothesis. In contrast, the knowledge and understanding about symptom of the COVID-19 did not influence the participation in the practice to respond to the COVID-19 epidemic, rejecting the set hypothesis.

Keywords: Participation, Practices, COVID-19, Knowledge and Understanding

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาหรือไวรัสโควิด-19 เป็นสาเหตุของโรคในสัตว์และคน สิ่งที่เกิดขึ้นกับคนส่งผลให้เกิดโรกระบบทางเดินหายใจ ตั้งแต่โรคหัดธรรมดาจนถึงโรคที่มีอาการรุนแรง เช่น โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS) และโรกระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันร้ายแรง (SARS) โดยเชื้อไวรัสนี้เป็นโรคอุบัติใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก ก่อนที่จะเกิดการระบาดในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน เมื่อเดือนธันวาคม 2019 ขณะนี้ได้มีการระบาดใหญ่เป็นวงกว้างและส่งผลกระทบต่อหลายประเทศทั่วโลก การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสสามารถแพร่จากคนสู่คนทางละออง ไม่ว่าจะเกิดจากน้ำมูก น้ำลาย สิ่งเหล่านี้ออกมาเมื่อผู้ป่วยโควิด-19 มีอาการไอ จาม หรือพูด ละอองนี้ค่อนข้างหนักไปไม่ได้ไกลและจะตกลงสู่พื้นอย่างรวดเร็ว การรับเชื้อไวรัสเกิดจากการหายใจเอาละอองเข้าไปจากผู้ที่ยังติดเชื้อ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่เราจะรักษาระยะห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1-2 เมตร ละอองที่ตกลงสู่วัตถุหรือพื้นผิวต่างๆ เช่น ลูกบิดประตู ปุ่มกดลิฟต์ ราวจับ และเมื่อคนนำมือไปสัมผัสพื้นผิวเหล่านี้มาสัมผัสตา จมูก หรือปากจะนำเชื้อโรคมารวมได้จึงเป็นสาเหตุที่จะต้องล้างมือด้วยสบู่หรือใช้แอลกอฮอล์เจลมือทำความสะอาดสม่ำเสมอ อาการทั่วไปของโรคโควิด-19 พบมากที่สุด คือ มีไข้ อ่อนเพลีย และ ไอ ส่วนอาการที่พบน้อยกว่า แต่อาจมีผลต่อผู้ป่วยบางราย คือ ปวดเมื่อย คัดจมูก น้ำมูกไหล เจ็บคอ ท้องเสีย ลิ้นไม่รับรส จมูกไม่ได้กลิ่น หรือผื่นขึ้นตามผิวหนัง เป็นต้น อาการดังกล่าวมักจะไม่รุนแรงนัก และค่อยๆ เริ่มทีละน้อย บางรายติดเชื้อแต่มีอาการรุนแรง โดยผู้ป่วยส่วนมากร้อยละ 80 หายป่วยได้โดยไม่ต้องเข้ารักษาที่โรงพยาบาลประมาณ 1 ใน 5 ของผู้ที่ติดเชื้อโควิด-19 ที่มีอาการหนักและหายใจลำบาก ผู้สูงอายุและมีโรคประจำตัว เช่น ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคเบาหวาน หรือโรคเม็เร็งมีแนวโน้มจะมีอาการป่วยรุนแรงกว่าเมื่อผู้ป่วยมีอาการควรปรึกษาแพทย์ทันที (องค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย, 2563) ซึ่งองค์การอนามัยโลกประกาศให้การระบาดของโรคโควิด-19 เป็นการระบาดใหญ่และกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคนี้เป็นโรคติดต่อร้ายแรงตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.2558 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงให้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคมจนถึงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2563 ต่อมาได้มีประกาศขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรออกไปจนถึงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2563 โดยให้มีการผ่อนคลายการบังคับใช้มาตรการบางมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตามลำดับขั้นตอนการควบคุมโอกาสเสี่ยงของบุคคล สถานที่ ประเภทกิจการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ยังคงให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรค และคำแนะนำของทางราชการจะแบ่งกิจการและกิจกรรมออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งมีการทยอยผ่อนปรนเป็นระยะและมีการกำกับติดตามและประเมินผล โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มข้น อีกทั้งยังกำหนดมาตรการผ่อนปรนให้เป็นมาตรฐานกลางของแต่ละกิจการและกิจกรรมให้ทุกพื้นที่ยึดถือปฏิบัติ (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) การปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 เป็นสิ่งสำคัญและมีหลักการพื้นฐานที่ควรปฏิบัติสำหรับประชาชนในการป้องกันและลดความเสี่ยง ได้แก่ 1) หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่มีอาการไอ จาม น้ำมูกไหล เหนื่อยหอบและเจ็บคอ 2) หลีกเลี่ยงการเดินทางไปในพื้นที่เสี่ยง

3) ควรสวมใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้งเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ 4) ระวังการสัมผัสพื้นผิวที่ไม่สะอาดและอาจมีเชื้อโรคเกาะอยู่ รวมถึงสิ่งที่มีคนจับบ่อยครั้ง เช่น ที่จับบนรถไฟฟ้า BTS เมื่อจับแล้วไม่ควรนำมือสัมผัสใบหน้าและสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว เช่น โทรศัพท์มือถือและกระเป๋า เป็นต้น 5) ควรล้างมือสม่ำเสมอด้วยสบู่หรือแอลกอฮอล์เจลอย่างน้อย 20 วินาที ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ไม่ต่ำกว่า 70% 6) งดจับตา จมูก ปาก ขณะที่ไม่ได้ล้างมือ 7) หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดสัมผัสสัตว์ต่างๆ โดยที่ไม่มีการป้องกัน 8) รับประทานอาหารสุกสะอาด ใช้ช้อนกลางและไม่ทานอาหารที่ทำจากสัตว์หายาก 9) สำหรับบุคลากรทางการแพทย์หรือผู้ที่ต้องดูแลผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่หรือโควิด-19 โดยตรงควรใส่หน้ากากอนามัยหรือใส่ faceshield เพื่อป้องกันเชื้อในละอองฝอยจากเสมหะหรือสารคัดหลั่งเข้าตา (รพีพรรณ รัตนวงศันรา มอร์ด, 2563) ในพื้นที่ตำบลพรหมมาศร์ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมืองลพบุรีประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านโคกดอกไม้ หมู่ที่ 2 บ้านหาดทราย หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์สังข์ หมู่ที่ 4 บ้านสระเสวย หมู่ที่ 5 บ้านสามเรือน หมู่ที่ 6 บ้านต้นเสตือใหญ่หมู่ที่ 7 บ้านเสตือเล็ก และสุดท้ายหมู่ที่ 8 บ้านท่าข้าม โดยพื้นที่บริเวณนี้เป็นชุมชนเมืองผสมกับชุมชนเกษตรกรรมบางส่วน มีการคมนาคมสะดวก ตำบลพรหมมาศร์นี้ยังเป็นทางผ่านเข้าสู่อำเภอท่าม่วง อาชีพหลักของประชาชนส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป และรับราชการ ทั้งนี้มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 6,228 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลพรหมมาศร์, 2563)

จากการศึกษาปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ในประเทศไทยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและการดำรงชีวิตช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 อันนำไปสู่แนวทางในการป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากการติดเชื้อไวรัสดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19
2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19
4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19

5. เพื่อหาความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19

สมมติฐานการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่แตกต่างกัน

2. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19

3. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน ความรู้ความเข้าใจของประชาชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ที่เกี่ยวกับไวรัสโควิด-19 2) ด้านอาการของโรคไวรัสโควิด-19 และ 3) ด้านมาตรการของรัฐบาล อีกทั้งศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ทั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมด้านข้อมูลข่าวสาร 2) การมีส่วนร่วมด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชน และ 3) การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่หมู่

ที่ 1 จนถึงหมู่ที่ 8 ในตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 6,228 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนจากหมู่บ้านทั้งหมด 8 หมู่บ้าน ได้มาโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ในการสุ่ม 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาจำนวน 376 คน โดยเก็บข้อมูลจาก 8 หมู่บ้านเท่าๆ กัน ซึ่งคำนวณจากค่าเฉลี่ยสถิติจะได้หมู่บ้านละ 47 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีในช่วงสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ตั้งแต่เดือนกันยายน จนถึงเดือนพฤศจิกายน 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาดังกล่าว

แนวคิดทฤษฎีและกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพรหมมาสเตอร์ (2562) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึง กระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมีโอกาสเข้าร่วมกระบวนการหรือขั้นตอนต่างๆ ของการบริหาร ตั้งแต่การรับข้อมูล การปฏิบัติงาน การร่วมเสนอปัญหา การร่วมแสดงทัศนคติและความคิด และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น การร่วมคิดแนวทางการแก้ไขปัญหา การร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การร่วมในการดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผล และการร่วมรับประโยชน์จากการพัฒนา สอดคล้องกับชนม์บันลือ วรธนพันธ์ (2561, หน้า 12) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกระบวนการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน โดยมีบทบาทในการร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมปฏิบัติตามแผน ร่วมแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเสมอภาค ร่วมติดตาม ประเมินผล รวมถึงร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมให้บรรลุตามเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อันก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น และอรรถัย หนูสงค์(2560, หน้า 12) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลต่างๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการพัฒนาชุมชนด้วยความสมัครใจ ตั้งแต่เข้ามาศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ถึงสาเหตุและที่มาของปัญหาร่วมกันวางแผน เพื่อแก้ไขปัญหาของตนเองทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในรูปของการสร้างความร่วมมือร่วมปฏิบัติงานใช้ความคิดสร้างสรรค์และความชำนาญประชาชนร่วมกับวิทยาการที่เหมาะสม รวมถึงการเข้าร่วมดำเนินกิจการตลอดจนติดตามประเมินผลและรับผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและกลุ่มบุคคลต่างๆ ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้

จากการให้ความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน การปฏิบัติร่วมกัน มีการวางแผนเพื่อพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องร่วมกันรับผิดชอบ ร่วมกันตัดสินใจเพราะว่าผลลัพธ์จากการได้ทำการตัดสินใจร่วมกันไปแล้วนั้นจะส่งผลต่อคนในชุมชนของตนเอง ดังนั้นชุมชนจะมีการพัฒนาให้ดีขึ้นหรือไม่มีการพัฒนาเลยก็ตาม จึงขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่คอยให้ความรู้ความเข้าใจ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและให้ประชาชนได้เข้าใจถึงสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่เกิดขึ้น รวมถึงการปฏิบัติตนเพื่อ ป้องกันโรคในชุมชนของตนเองได้

2.แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

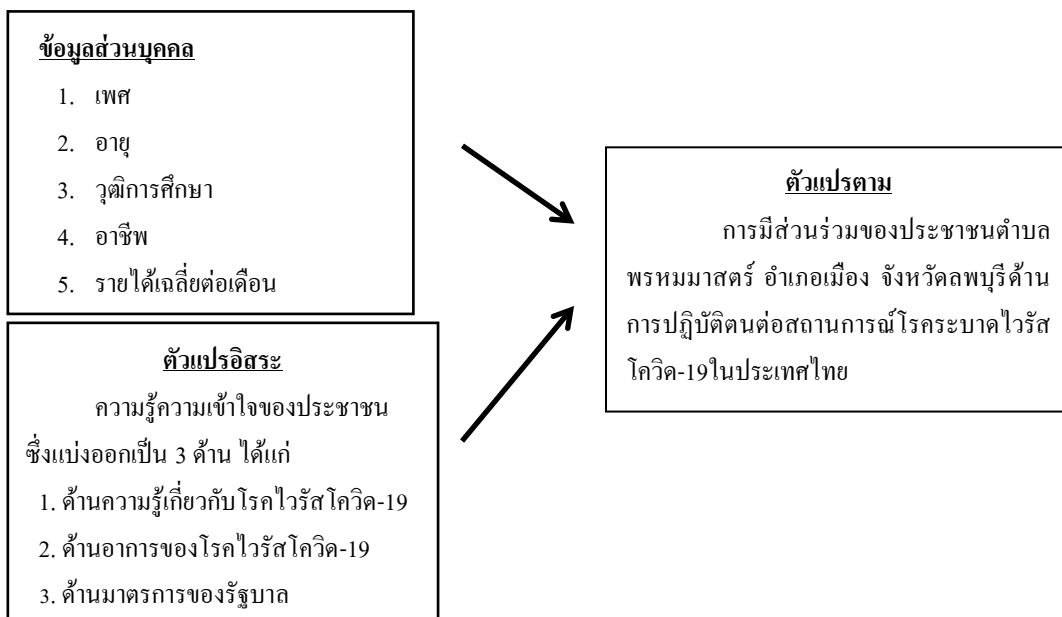
กนกพร บุญอนันตบุตร (2560, หน้า 9) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ความเข้าใจเป็นกระบวนการรับรู้เรื่องราวหรือข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นระบบ และสามารถรวบรวมหรือแยกแยะประเด็นต่างๆ ได้

อย่างละเอียดและสามารถลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับกิริติยา อุ่นเจริญ (2560, หน้า 33) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงที่มนุษย์ได้รับรู้ ซึ่งได้จากประสบการณ์หรือการศึกษาค้นคว้า และนำมาประมวลผลรวมกับความรู้อื่นๆ ที่เคยได้รับ แล้วนำมาสรุปตาม

ความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ สามารถสังเกตหรือวัดระดับได้ และอัจฉราพร ปะที (2559, หน้า 15) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ความเข้าใจเป็นการเข้าใจถึงเรื่องราว ข้อเท็จจริง รายละเอียดต่างๆ ที่เคยมีประสบการณ์หรือพบเจอ และความสามารถในการนำความรู้ที่เกิดรวบรวมมาใช้ตัดแปลง อธิบาย เปรียบเทียบในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผล ทั้งนี้ความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมถึงการนำไปใช้ในสถานการณ์ได้ตามขั้นตอนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความรู้ เป็นการรับรู้เบื้องต้นที่ประชาชนสามารถจดจำได้ ซึ่งความรู้นี้ คือ ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ คำจำกัดความ เป็นต้น โดยความรู้เป็นพฤติกรรมที่มีผลต่อความคิด ปรากฏการณ์หรือวัตถุต่างๆ ความจำอาจเริ่มจากสิ่งที่ยังไม่ซับซ้อนไปจนถึงเรื่องยุ่งยากซับซ้อนหลายขั้นตอน อีกทั้งความเข้าใจเป็นความสามารถ

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

โดยหาค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโควิด-19, ด้านอาการของโรคไวรัสโควิด-19 และด้านมาตรการของรัฐบาล ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 โดยใช้ สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติ

ต้นต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก($x = 3.68, S.D. = 0.599$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก คือ การมีส่วนร่วมด้านข้อมูลข่าวสาร ($x = 3.76, S.D. = 0.741$) และการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ($x = 4.08, S.D. = 0.606$) และลำดับสุดท้าย การมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การมีส่วนร่วมด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชน ($x = 3.20, S.D. = 0.916$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ผลการ

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับการมีส่วนร่วม
1. การมีส่วนร่วมด้านข้อมูลข่าวสาร	3.76	0.741	มาก
2. การมีส่วนร่วมด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชน	3.20	0.916	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19	4.08	0.606	มาก
รวมเฉลี่ย 3 ด้าน	3.68	0.599	มาก

วิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

ด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่แตกต่างกันดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อมูลส่วนบุคคล	ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน			รวม
	ด้านข้อมูลข่าวสาร	ด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชน	ด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19	
เพศ	Sig.= .020* แตกต่างกัน	Sig.= .187 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .533 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .155 ไม่แตกต่างกัน
อายุ	Sig.= .890 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .038* แตกต่างกัน	Sig.= .699 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .214 ไม่แตกต่างกัน
วุฒิการศึกษา	Sig.= .000* แตกต่างกัน	Sig.= .930 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .062 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .033* แตกต่างกัน
อาชีพ	Sig.= .360 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .069 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .938 ไม่แตกต่างกัน	Sig.= .638 ไม่แตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ย	Sig.= .000*	Sig.= .008*	Sig.= .127	Sig.= .000*
ต่อเดือน	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพที่ต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่ไม่แตกต่างกัน ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าเท่ากับ 0.155 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชน

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้าน ที่มีวุฒิการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มีค่าเท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่า

ค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย การปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ในการวิเคราะห์สถิติแบบสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlations) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ความรู้ความเข้าใจของประชาชน			รวมความรู้ความเข้าใจของประชาชน
	ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโควิด-19	ด้านอาการของโรคไวรัสโควิด-19	ด้านมาตรการของรัฐบาล	
ด้านข้อมูลข่าวสาร	R= .170** Sig.= .001 สัมพันธ์กัน	R= .281* Sig.= .000 สัมพันธ์กัน	R= -.132* Sig.= .011 สัมพันธ์กัน	R= .164** Sig.= .001 สัมพันธ์กัน
ด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชน	R= -.067 Sig.= .195 ไม่สัมพันธ์กัน	R= .132* Sig.= .010 สัมพันธ์กัน	R= -.357** Sig.= .000 สัมพันธ์กัน	R= -.140** Sig.= .007 สัมพันธ์กัน

ด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกัน	R= .137**	R= .063	R= -.086	R= -.015
การระบาดของ	Sig.= .008	Sig.= .223	Sig.= .096	Sig.= .769
โรคไวรัสโควิด-19	สัมพันธ์กัน	ไม่สัมพันธ์กัน	ไม่สัมพันธ์กัน	ไม่สัมพันธ์กัน
รวมด้านการมีส่วนร่วม	R=.082	R= .162**	R= -.265**	R= -.009
ของประชาชน	Sig.= .112	Sig.= .002	Sig.= .000	Sig.= .867
	ไม่สัมพันธ์กัน	สัมพันธ์กัน	สัมพันธ์กัน	ไม่สัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ - 0.009 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ 0.867 ซึ่งมีความมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ระดับ 0.05 ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ในการวิเคราะห์ใช้สถิติแบบสมการถดถอยพหุ
ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของประชาชนมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาศร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19

ตัวแปร	B	SE	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่	3.888	.391		9.939	.000*
ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโควิด-19	.149	.051	.172	2.940	.003*
ด้านอาการของโรคไวรัสโควิด-19	.033	.041	.045	.804	.422
ด้านมาตรการของรัฐบาล	-.247	.043	-.315	-5.693	.000*

คำอธิบายตัวแปร

$$R^2 = 0.105, F = 14.537, \text{Sig. of } F = 0.000^*$$

B = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

SE = Standard Error ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Beta = อิทธิพลของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม

T = ค่าสถิติ

Sig. = ค่า P-Vale ของสถิติ t

R^2 = ความมีอิทธิพลของตัวแปรอิสระ

Sig. of F = ค่า P-Vale ของสถิติ F

ถ้า * = P-Vale <= 0.05

ถ้า ** = P-Vale <= 0.01

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา-19 และด้านมาตรการของรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรค ระบาดไวรัสโคโรนา-19 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยส่วนความรู้ความเข้าใจของประชาชนด้านอาการของโรคไวรัสโคโรนา-19ไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา-19 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษากการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา-19 ในประเทศไทย จากการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนมากเป็นเพศหญิง มีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 อายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 33 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.6 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 29 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.7

2. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา-19

ซึ่งความรู้ความเข้าใจของประชาชนมี 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา-19, 2) ด้านอาการของโรคไวรัสโคโรนา-19 และ 3) ด้านมาตรการของรัฐบาล ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา-19 โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก คือ การมีส่วนร่วมด้านข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการระบาดของโรคไวรัส

โคโรนา-19 ลำดับสุดท้ายการมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การมีส่วนร่วมด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชน ตามลำดับ

สรุปผลการทดลองสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเรื่องเพศ อายุ และอาชีพที่แตกต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาستر อำเภอมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อ

สถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย และข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเรื่องวุฒิการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่แตกต่างกันจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ -0.009 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ 0.867 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ระดับ 0.05 ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชน ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโควิด-19 และด้านมาตรการของรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนความรู้ความเข้าใจของประชาชนด้านอาการของโรคไวรัสโควิด-19 ไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบล

พรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. เพศที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอภิรักษ์ ทองอินทร์ (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงเทพกระษัตรีได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกัน มีการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิทยุโทรทัศน์หรืออินเทอร์เน็ตทำให้เพศชายและเพศหญิงสามารถเข้าร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกได้ ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

2. อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอภิรักษ์ ทองอินทร์ (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตมีความแตกต่างกัน เช่น กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติว่าการมีส่วนร่วม

ในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกควรเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ส่งผลให้การเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดทำได้ไม่ตึงเครียด แต่กลุ่มช่วงอายุ

36 -50 ปี มีแนวคิดที่ต้องการช่วยเหลือชุมชนของตนให้ห่างไกลจากโรคไข้เลือดออก ดังนั้นหากมีการสำรวจบริเวณรอบชุมชนของเพื่อกำจัดแหล่งวางไข่ของสัตว์พาหะนำโรคไข้เลือดออก ประชาชนในกลุ่มช่วงอายุนี้อาจให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

3. วุฒิกการศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วม

ของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ในด้านข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน โดยวุฒิกการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีมากกว่าวุฒิกศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอภิรักษ์ ทองอินทร์ (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตแต่มีการวิเคราะห์ผลที่ต่างกัน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน โดยกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีส่วนร่วมสูงกว่าระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า เพราะกลุ่มระดับการศึกษากลุ่มนี้มีแนวคิดในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ตัดสินใจนำความรู้ ความสามารถเข้ามาแก้ไขปัญหาโรคไข้เลือดออก ในขณะที่เดียวกันกลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า มีทัศนคติว่าการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเป็นหน้าที่ของผู้มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่า ทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกน้อย

4. อาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอภิรักษ์ ทองอินทร์ (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พบว่า อาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน เช่น อาชีพอื่นๆ ในงานวิจัยประกอบด้วย อาชีพเกษตรกร และรับจ้างมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา เพราะอาชีพดังกล่าวเมื่อทำงานประจำวันเสร็จเรียบร้อยแล้วมีเวลาว่างในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ในขณะที่กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษามีทัศนคติว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่จัดการแต่เพียงผู้เดียว ทำให้กลุ่มอาชีพดังกล่าวมีส่วนร่วมน้อย

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ในด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชนแตกต่างกัน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมด้านข้อมูลข่าวสารพบว่าคู่ที่มีความแตกต่าง ได้แก่ คู่ที่ 1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 -15,000 บาท คู่ที่ 2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 16,000 -20,000 บาท คู่ที่ 3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป คู่ที่ 4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 -15,000 บาทกับรายได้เฉลี่ย

ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป และคู่ที่ 5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 16,000 -20,000 บาทกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไปมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 แตกต่างกัน อีกทั้งการมีส่วนร่วมด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชนพบว่าคู่ที่มีความแตกต่าง ได้แก่ คู่ที่ 1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 -15,000 บาท คู่ที่ 2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 16,000 -20,000 บาท และคู่ที่ 3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 16,000 -20,000 บาทกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของภิญโญ ทองอินทร์ (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 -30,000 บาท มีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกมาก เพราะเป็นกลุ่มที่มีความรู้สามารถชี้แจงรายละเอียดให้เพื่อนบ้านรู้ถึงภัยอันตรายของโรคไข้เลือดออก แต่ในขณะที่กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีส่วนร่วมน้อยเพราะต้องทำงานจึงไม่มีเวลาให้ความรู้โรคไข้เลือดออกแก่เพื่อนบ้าน

6. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนมีความ

สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบล

พรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ -0.009 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ 0.867 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ระดับ 0.05 ดังนั้นผลการวิเคราะห์ จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของไพรัตน์ ห้วยทรายและคณะ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชน อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก

กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 52.92 และพบว่าปัจจัยด้านความรู้เรื่องไข้เลือดออกไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชน

7. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนตำบล

พรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโควิด-19 และด้านมาตรการของรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลพรหมมาสเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีด้านการปฏิบัติตนต่อสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา

ของจากรูรณ แหลมไฮสง และคณะ (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในศูนย์เด็กเล็ก กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการทำนายพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ ($\beta = 0.0202$) ถ้าผู้ดูแลเด็กมีความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อทางเดินหายใจมากก็มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อทางเดินหายใจที่ดี และปัจจัยที่สองที่มีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ ได้แก่ การรับรู้ต่ออุปสรรคของการปฏิบัติ ($\beta = -0.182$) หากผู้ดูแลเห็นว่าอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นมีน้อย ผู้ดูแลเด็กจะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อทางเดินหายใจขึ้นอยู่กับความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยหรือสิ่งต่างๆ ที่มีผลขัดขวางการปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อป้องกันการเกิดโรค ได้ตระหนักถึงการป้องกันการเกิดโรคติดเชื้อทางเดินหายใจมากกว่าการเสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อใช้ในการป้องกันการเกิดโรค

ข้อเสนอแนะเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม

1. ควรให้ข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอในการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในหมู่บ้านรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง และหารูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 เน้นให้ประชาชนแต่ละหมู่บ้านมีวิธีการป้องกันตนเอง รวมถึงการปฏิบัติตนต่อคนรอบข้างอย่างปลอดภัย

2. ควรศึกษารูปแบบในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ตำบลพรหมมาستر ซึ่งใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้กับประชาชนได้

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ของประชาชนระหว่างพื้นที่ที่มีการระบาดกับพื้นที่ที่มีมาตรการที่ดีไม่มีการระบาดของโรค เพื่อหาปัจจัยเสี่ยงที่ชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร บุญอนันตบุตร. (2560). การศึกษาความรู้และพฤติกรรมของผู้บริโภคน้ำมันปลาในเขตกรุงเทพมหานคร. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ, วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.(ออนไลน์).ค้นหาค้นหาเมื่อ 20 ก.ย. 2563. แหล่งที่มา <https://bit.ly/3izpO28>
- กระทรวงสาธารณสุข. (2563). คู่มือการปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนกิจการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19. พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์อักษรกราฟิกแอนดดีไซน์. (ออนไลน์). ค้นหาค้นหาเมื่อ 14 ส.ค. 2563. แหล่งที่มา <https://bit.ly/2ExOqul>
- กิริยา อุณเจริญ. (2560). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้ป่วยโรคร่วมจิตเวชสารเสพติดในเขตโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม. สารนิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม,ภาควิชาสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.(ออนไลน์). ค้นหาค้นหาเมื่อ 20 ก.ย. 2563. แหล่งที่มา <https://bit.ly/3hYVP3x>
- จารุวรรณ แผลมไธสงและคณะ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในศูนย์เด็กเล็กกรุงเทพมหานคร. หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา. (ออนไลน์). ค้นหาค้นหาเมื่อ 22 ก.ย. 2563. แหล่งที่มา <https://bit.ly/306KKqV>
- ชนม์บันลือ วรรณพันธุ์. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านโคกเมือง ตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. (ออนไลน์). ค้นหาค้นหาเมื่อ 20 ก.ย. 2563. แหล่งที่มา <https://bit.ly/3hNCuCj>
- ไพรัตน์ ห้วยทรายและคณะ. (2559). การมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชนอำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์.วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์,มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, ปีที่ 3, ฉบับที่ 1 (ม.ค.- เม.ย. 2559). (ออนไลน์). ค้นหาค้นหาเมื่อ 20 ส.ค. 2563. แหล่งที่มา <https://bit.ly/3hAX09Z>

รพีพรรณ รัตนวงศ์นรา มอรัດ. (2563). **วิธีการป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)**. ฉบับที่ 35 เดือนกุมภาพันธ์ 2563. สาขาวิชาโรคติดเชื้อ,ภาควิชาอายุรศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์,โรงพยาบาลรามาริบัติ, มหาวิทยาลัยมหิดล. (ออนไลน์). ค้นหามื่อ18 ส.ค.2563. แหลงที่มา <https://bit.ly/32y8aWN>

องคการบรหการสวนตابلพรหมมาศตร. (2559). **สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของทองถิ่น**. (ออนไลน์). ค้นหามื่อ 20 ส.ค.2563. แหลงที่มา <https://bit.ly/31qR0D2>

องคการอนามยโลกประจาประเทศไทย. (2563). **โรคโควิด 19 คืออะไร**. (ออนไลน์). ค้นหามื่อ14 ส.ค.2563. แหลงที่มา <https://bit.ly/32ww7h8>

อจณราพร ปะท. (2559). **ความรูความเขาใจและความคดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุมครองคนไรที่พึ่ง** **กรณีศึกษาประชาชนในตำบลผาสิงห์ อำเภอมือง จังหวัดน่าน**. สารนิพนธ์สังคมาศตรมหาบัณฑิต, สาขาการบรหการและนโยบายสวัสดิการสังคมา,ภาควิชาสังคมาสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (ออนไลน์). ค้นหามื่อ 17 ก.ย. 2563. แหลงที่มา <https://bit.ly/2LnZugQ>

อกินันท์ ทองอินทร์. (2559). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต**. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (ออนไลน์). ค้นหามื่อ 25 ต.ค. 2563. แหลงที่มา <https://bit.ly/2JbIDN5>

อรทัย หนูสงค. (2560) **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ กรณีศึกษาหมู่ที่ 1 ตำบลป่าขาด อำเภอลิงหนคร จังหวัดสงขลา**. วิชานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (ออนไลน์). ค้นหามื่อ 15 ส.ค.2563. แหลงที่มา <https://bit.ly/3hI56hc>.